

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี
ร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
Technology and Role Play Situations: Promoting English Speaking Skills for
Communication for Junior High School Students

¹จิราพร เขียวเครือ, ²นพมาศ ชัชวาลย์, ³ณชนนธ์ ภูฆัง, ⁴ณัฐวดี นนทบุรี และ ⁵อนุสิษฐ์ พันธกล้า

¹Jiraporn Khewkruea, ²Noopamas Chatchawan, ³Natchanon Phookung,

⁴Nattawat Nonubol and ⁵Anusit Panklam

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand.

E-mail: ¹nem33083@gmail.com, ²noppamaskpp2545@gmail.com, ³natchanon.phokung@gmail.com,

⁴nonnattha559@gmail.com, ⁵anusit_p@kpru.ac.th

Received February 4, 2025; Revised April 9, 2025; Accepted April 19, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 ปีการศึกษา 2/2567 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม จำนวน 40 คน คัดเลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 และ T-test ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ เท่ากับ 87.48 (E1) และ 72.56 (E2) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่าการใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ส่งเสริมความคล่องแคล่วและความถูกต้อง ทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างประโยค ท่าทางประกอบการพูด และการสื่อสารในสถานการณ์จริง นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ได้รับในชีวิตประจำวัน นำไปสู่การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาการและวิชาชีพในอนาคต

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ; เทคโนโลยี; บทบาทสมมติ

Abstract

This article aimed to: (1) evaluate the effectiveness of a lesson plan using technology and role play to enhance English-speaking skills for communication among junior secondary students, ensuring it meets the 75/75 efficiency criterion; (2) promote English-speaking skills for communication using technology and role play by comparing students' learning achievement before and after the intervention; and (3) examine students' satisfaction using technology and role play in enhancing the junior secondary students English-speaking skills for communication. The sample consisted of 40 students from Mathayom 2/9 at Kamphaengphet Pittayakom School in the second semester of the 2024 academic year, selected using cluster sampling. The research instruments included the lesson plans, learning achievement tests (pre-test and post-test), and a student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, E1/E2 efficiency index, and T-test. The results revealed that: 1. The lesson plan using technology and role play achieved an efficiency of 87.48 (E1) and 72.56 (E2), meeting the established criteria. 2. The students' post-test scores were significantly higher than their pre-test scores at the .05 significance level. 3. The students' overall satisfaction with the learning experience was at the highest level. The findings of this study indicate that integration of technology and role play significantly improved students' English-speaking skills for communication. This approach promotes students' fluency and accuracy in pronunciation, sentence structure, gestures and real-life communication. Students were able to apply their acquired skills in daily lives and leading develop their English proficiency for academic and professional contexts in the future.

Keywords: English Speaking Skills; Technology; Role Play

บทนำ

ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางสำหรับการสื่อสารในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งทำให้ประเทศสมาชิกต้องพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการสื่อสาร และโอกาสทางอาชีพ ส่งผลให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่สองควบคู่ไปกับภาษาประจำชาติ (พระมหาสมค์ร มหาวีโร, 2559) นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเตรียมบุคคลให้พร้อมสำหรับประชาคมอาเซียน (ภัททิรา และชนสิทธิ์, 2567) จากการรายงานของ EF Education First (2023) พบว่า ประเทศในอาเซียนมีการจัดลำดับความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 7 ของอาเซียน และลำดับที่ 100 ของโลก แสดงให้เห็นว่าไทยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในกลุ่มอาเซียน

จากผลการทดสอบ TOEFL iBT ปี 2022 ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ย 83 คะแนนจากคะแนนเต็ม 120 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยในทักษะต่าง ๆ คือ การอ่าน (21 คะแนน), การฟัง (21 คะแนน), การพูด (20 คะแนน) และการเขียน (20 คะแนน) (Educational Testing Service, 2022) จากการศึกษาของภทรกมล นันตะนะ และ บุญชม ศรีสะอาด (2566) พบว่า นักเรียนไทยมีปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด เนื่องจากการเรียนการสอนไม่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และความวิตกกังวลในการพูด และผลการทดสอบ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม ปีการศึกษา 2566 พบว่า มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ โดยทักษะที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำสุด คือ ทักษะการพูด

(ร้อยละ 1.7) ซึ่งสะท้อนถึงการขาดการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและความยากในการฟังสำเนียงที่เข้าใจยาก นักเรียนมีความวิตกกังวลและขาดความมั่นใจในการพูด (เอชน ยามาลี, 2561)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาคือการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้ทักษะการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแสดงความคิดเห็น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยพัฒนาทักษะภาษา โดย ศรสุวรรณค์ ทูลธรรม และดุจเดือน ไชยพิชิต (2563) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากเพราะนอกจากผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการเรียนภาษาแล้วยังมีประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นเพราะได้เข้าไปเรียนรู้ในห้องเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง (Vygotsky, 1962) การศึกษาของ ปรียาภัทร ทองจำนงค์ และ สุนิตา ไชยเดชวัฒน์ (2567) พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสะท้อนปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น ด้านการศึกษาและการเข้าถึงเทคโนโลยี ซึ่งอาจกระทบการเติบโตของประเทศในระยะยาว การพัฒนาเศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่ต้องการทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยการใช้เทคโนโลยีช่วยส่งเสริมการศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำได้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) นอกจากนี้เว็บไซต์ Sensay ใช้ AI ช่วยประเมินและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพิ่มความมั่นใจทำให้การเรียนรู้สนุกยิ่งขึ้น (Sensay, n.d.)

บทความนี้นำเสนอการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ ที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดและการประยุกต์ภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริง และเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บงกชกร และ ทำรงลักษณ์ (2566) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอนควรมีขั้นตอนในการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ นำเสนอรูปแบบของเนื้อหาที่มีความหมายและเหมาะสมในการสื่อสารตามบริบททางสังคม จากนั้นเริ่มต้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ จึงปล่อยให้ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ความรู้เพื่อผลิตภาษาตามความต้องการเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว โดยผู้สอนมีการใช้กิจกรรมกลุ่มในการฝึกภาษาตามสถานการณ์ใกล้เคียงกับของจริง เพื่อเตรียมพร้อมให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงนอกห้องเรียน ปัจจัย

สินประเสริฐ (2565) กล่าวไว้ว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นที่ 2 การฝึก (Practice) และ ขั้นที่ 3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ

การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างมากในยุคดิจิทัลปัจจุบัน เพราะสามารถช่วยให้นักเรียนฝึกฝนและพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดหลากหลายช่องทาง เช่น แอปพลิเคชันและแพลตฟอร์มออนไลน์ การใช้ Virtual Reality (VR) หรือซอฟต์แวร์ตรวจสอบการออกเสียง (วรัญญา โอภาสี และคณะ, 2563) Sensay เป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ที่มีนวัตกรรมออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน โดยช่วยให้ครูสามารถสร้างและแจกจ่ายแบบฝึกการพูดที่มีการประเมินผลอัตโนมัติ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแบบทันทีเกี่ยวกับการออกเสียงและการแสดงผลโดยรวม ระบบนี้มีเป้าหมายเพื่อทำให้การฝึกพูดสนุกสนานและไม่เครียดสำหรับนักเรียน ในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ครูสามารถจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Sensay, n.d.)

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ข้อดีและข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

เทคโนโลยี (Technology)	ทักษะภาษาอังกฤษ (English skills)				อุปกรณ์. (Equipment)		การเข้าถึงเนื้อหา (Access)		การประเมินผล (Evaluation)		การป้อนข้อมูล (Input)		การออกแบบ บทเรียนด้วย ตนเอง (Design lesson)	
	Listening	Speaking	Reading	Writing	Mobile	Computer	Tablet	Free	Paid	Feedback	Point	Word		Sentence
Applications														
ELSA	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-
Speakometer	✓	✓	-	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	-
Platform/Website														
British Council	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	-	-	-
ELLLO	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	-	-
Sensay	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓ (30วัน)	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 1 พบว่า แพลตฟอร์มบนเว็บไซต์ Sensay เป็นแพลตฟอร์มที่มีความเหมาะสมในการศึกษาเพื่อพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และออกแบบเนื้อหาตามที่ต้องการ อีกทั้ง Sensay ยังมีการวัดประเมินผลในระดับคำ วลีและประโยคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนบทบาทสมมติ

พรเทพ เจริญนุท (2563) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติไว้ว่า เป็นกิจกรรมละครประเภทหนึ่งมักใช้ในการศึกษาภาษา เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการเลียนแบบท่าทาง และจินตนาการ ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังและการพูด และสามารถนำมาใช้ในสถานการณ์จริงได้ ศศิกันต์ และอโณทัย (2564) ได้จัดกิจกรรมการสอนเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำ สร้างพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับบทเรียน 2) ขั้นนำเสนอ เรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างของบทเรียน 3) ขั้นฝึก ฝึกใช้คำศัพท์ และสำนวนจากบทเรียน 4) ขั้นนำไปใช้ นำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ และพัฒนาความคิดผ่านบทบาทสมมติในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และ 5) ขั้นสรุป เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปเนื้อหาและความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับบทเรียนนั้น

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยของ Baothongchan et al. (2023) ได้ทำการศึกษาว่าการสวมบทบาทส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างไร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 76

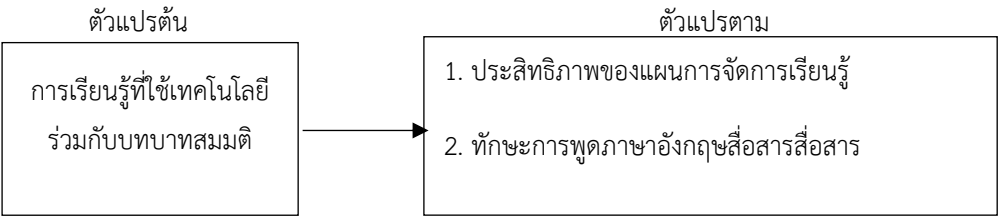
พบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.18 ± 0.44) สำหรับแบบสอบถามแบบปิดทั้ง 10 ข้อ พบว่า รายการแรกที่นักศึกษาให้ความพึงพอใจมากที่สุด คือ การสวมบทบาทช่วยให้นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.20 ± 0.64) สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิลดา ศรีทองกุล (2562) ที่ได้ศึกษาการใช้แอปพลิเคชัน Echo English ในกลุ่มนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 60 คน พบว่า แอปพลิเคชันสามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ-สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชิตชัย เทียงท่า (2566) การใช้บทบาทสมมติร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน สามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มักใช้แนวทางหรือกระบวนการที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยเพียงเล็กน้อยที่บูรณาการเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการตรวจสอบการออกเสียง การประเมินผลแบบเรียลไทม์ การให้ผลสะท้อนกลับ รวมถึงการฝึกฝนซ้ำจนกว่านักเรียนจะสามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในยุคดิจิทัล จึงได้นำเทคโนโลยีบนแพลตฟอร์ม Sensay มาใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบริบทหรือสถานการณ์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง เป็นการทดลองที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวแบบที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้ ตารางที่ 2 แสดงแบบแผนการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design)

Pre-test	Treatment	Post-test
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
- X แทน การเรียนการสอนที่ใช้การสอนที่ใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ
- T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงกึ่งทดลอง พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กำแพงเพชร เขต 41 จำนวน 11 ห้องเรียน รวม 424 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม จำนวน 1 ห้อง 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยการจับฉลากห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจำนวน 1 ครั้ง จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 11 ห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 3 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาบทเรียนใน British Council ในส่วนของทักษะการพูด (Speaking skill) ในระดับ A1 และ A2 เพื่อทำการเลือกบทเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ โดยความสามารถในระดับ A1 และ A2 (British Council, n.d.)

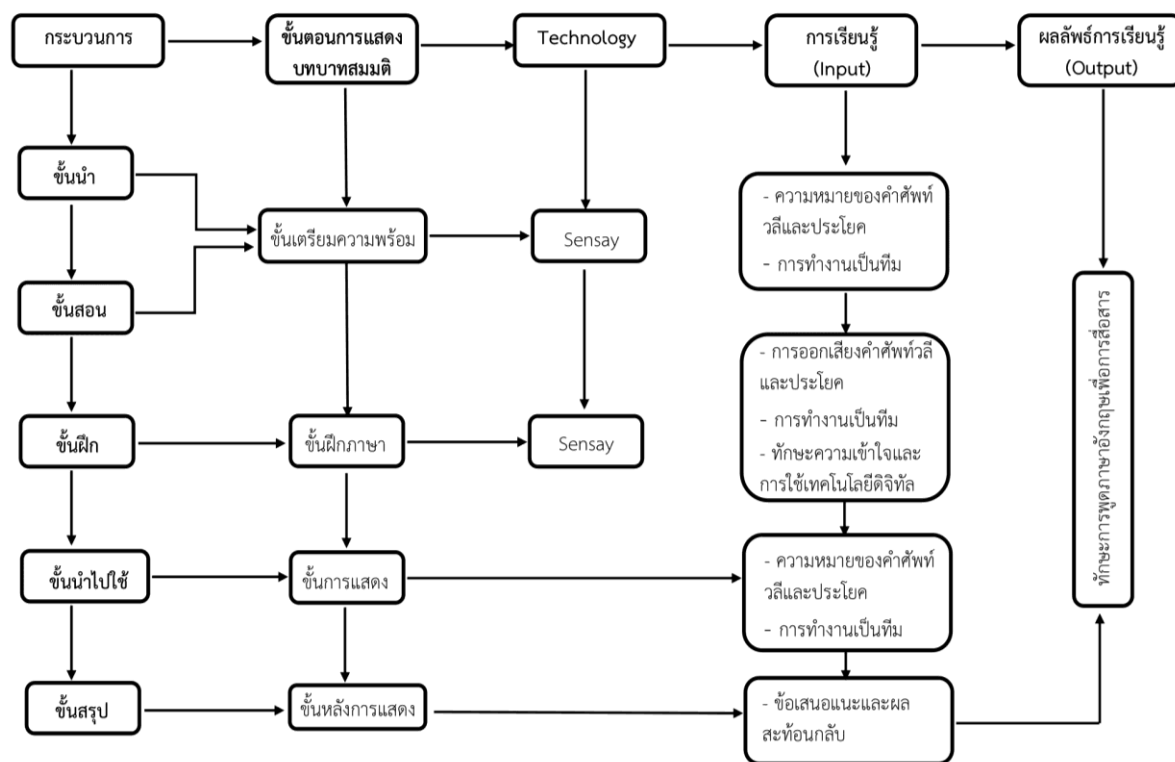
1.3 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและวิธีการสอน โดยใช้เทคโนโลยีแพลตฟอร์มเว็บไซต์ Sensay และการแสดงบทบาทสมมติ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 รวบรวมเนื้อหาสำหรับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เน้นประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและการเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน

ลำดับ	เนื้อหา	มาตรฐานการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	ปฐมนิเทศ	-	1
2	Talking about your family	ต 1.2 ม. 2/1, ม. 2/4 ต 4.1 ม. 2/1	2
3	Talking about personal interest	ต 1.2 ม. 2/1 ต 4.1 ม. 2/1	2
4	Weather forecaster	ต 1.1 ม.2/2 ต 1.2 ม.2/1 ต 2.1 ม.2/1 ต 4.1 ม.2/1	2
5	Eating out!	ต 1.2 ม. 2/1, ม. 2/3 ต 4.1 ม. 2/1	2
6	Not feeling well	ต 1.1 ม. 2/2 ต 1.2 ม. 2/1 ต 1.3 ม. 2/1	2
7	ปัจฉิมนิเทศ	-	1
รวม			12

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีเว็บไซต์ Sensay ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังที่แสดงในภาพที่ 2

รูปภาพที่ 2 การวิเคราะห์ความสอดคล้องตามแนวการสอนการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการใช้เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อพิจารณาประเมินคุณภาพและความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert, 1932) จำนวน 1 ชุด ชุดละ 5 ข้อ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน มีความเหมาะสมระหว่าง 4.50 - 5.00 ค่าเฉลี่ยโดยรวมความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.16)

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนกับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/7 ในภาคเรียนที่ 2/2567 จำนวน 1 ครั้ง แบบ 1:100 จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 75.25/73.25

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้สอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วงชั้นที่ 3 และหลักสูตรโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษฟัง - พูด) พุทธศักราช 2565 - 2567

2.2 ศึกษาวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษฟัง - พูด) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาคู่มือครูและหนังสือเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

(ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคมและบทเรียนออนไลน์ British Council for Teens ในระดับ A2 เพื่อกำหนดขอบเขต เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยในการทดสอบผู้วิจัยได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 2 แบบ คือ แบบปรนัย โดยข้อสอบประเภทนี้สามารถประเมินความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาภายใต้บริบทของสถานการณ์ทางการพูดได้ (Luoma, S. 2004) จำนวน 30 ข้อ และแบบปากเปล่ารายบุคคล โดยผู้สอนสามารถประเมินการออกเสียง การประเมินความคล่องแคล่ว และการแสดงท่าทางประกอบการพูด ช่วยในการวัดความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์จริง (Bachman & Palmer 1996) จำนวน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 6 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับแบบทดสอบในแต่ละข้อ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ วิเคราะห์หาค่าดัชนีสอดคล้อง IOC โดยพิจารณาความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.5 เป็นข้อสอบที่ใช้ได้ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ระหว่าง 1.00 – 1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ ที่ผ่านการตรวจสอบแล้วจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try out) ใช้กับนักเรียนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2/7 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีและบทบาทสมมติ ที่ได้ทดลองใช้แล้ว มาตรวจคะแนน โดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนนและข้อที่ผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตร KR20 ตามแบบคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson, 1937) ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.59

2.9 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีและบทบาทสมมติ จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีและบทบาทสมมติ

3.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 วิเคราะห์ประเด็นที่จะใช้ในแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1932) จำนวน 11 ข้อ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อพิจารณาความสอดคล้อง IOC ในแต่ละข้อโดยพิจารณาหาค่าความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.5 เป็นข้อที่ใช้ได้ จากทั้งหมด 11 ข้อ คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสมจำนวน 11 ข้อ ซึ่งคัดเลือกไว้มีค่า IOC ระหว่าง 0.5 ถึง 1.00

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของคอนบราค (α - Coefficient) (Cronbach, 1951) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83 และนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นก่อนการทดลอง เตรียมความพร้อมในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้, แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน, แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ขั้นดำเนินการทดลอง ทำการทดลองปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระหว่างทดลอง จึงเก็บข้อมูลหลังเรียนในแต่ละคาบเรียน ของแต่ละสัปดาห์โดยใช้แบบฝึกหัดในแต่ละคาบเรียน และแบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ขั้นหลังการทดลอง หลังจัดการเรียนรู้ครบตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือ ทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และบันทึกผล โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับก่อนเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 แสดงผลสรุปและวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพได้ดังตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฯ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ (E1/E2)
ระหว่างเรียน	40	3499	87.48	0.78	87.48
หลังเรียน	40	1306	32.65	2.93	72.56

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผนฯ ภาพรวมระหว่างเรียนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.48 จากคะแนนเต็ม 3499 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.48 (E1) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.65 จากคะแนนเต็ม 1306 คิดเป็นร้อยละ 72.56 (E2) ซึ่งเป็นไปตามประสิทธิภาพที่กำหนด

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติสำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น สรุปและวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ได้ดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	45	16.85	6.23	15.80	15.11*	0.0000*
หลังเรียน	40	45	32.65	2.93			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.85 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.65 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีและบทบาทสมมติ

สรุปวิเคราะห์ผลตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีและบทบาทสมมติ

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ความพึงพอใจต่อเนื้อหา			
1.1	เนื้อหามีความสำคัญ น่าสนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.65	0.66	มากที่สุด
1.2	มีการลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมเข้าใจง่าย	4.63	0.70	มากที่สุด
1.3	เนื้อหาเน้นการพูดเพื่อการสื่อสาร	4.63	0.70	มากที่สุด
1.4	เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลา	4.63	0.81	มากที่สุด
2	ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับเทคโนโลยี			
2.1	นักเรียนมีความสุขในการเรียน	4.38	0.95	มากที่สุด
2.2	เอกสาร / สื่อมีความน่าสนใจ	4.65	0.74	มากที่สุด
2.3	มีการจัดการเรียนรู้โดยนำบทบาทสมมติมาใช้ร่วมกับเทคโนโลยี	4.63	0.74	มากที่สุด
2.4	การวัดและประเมินผลมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.53	0.85	มากที่สุด
2.5	นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มากขึ้นหลังจากจัดกิจกรรม	4.63	0.74	มากที่สุด
3	ความพึงพอใจต่อผู้สอนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับเทคโนโลยี			
3.1	ผู้สอนแจ้งรายละเอียดการสอน หัวข้อการสอนและการประเมินผลอย่างชัดเจน	4.63	0.58	มากที่สุด
3.2	ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ	4.53	0.69	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม (N=27)		4.62	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีและบทบาทสมมติอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}$ =4.62, S.D.=0.63) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อ 1.1 เนื้อหาสำคัญ น่าสนใจ และนำไปใช้ได้ ($\bar{X}$ =4.65, S.D.=0.66) ข้อ 2.2 เอกสาร/สื่อมีความน่าสนใจ ($\bar{X}$ =4.65, S.D.=0.74) และข้อ 3.1 ผู้สอนแจ้งรายละเอียดการสอนชัดเจน ($\bar{X}$ =4.63, S.D.=0.58) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 2.1 นักเรียนมีความสุขในการเรียน ($\bar{X}$ =4.38, S.D.=0.95)

อภิปรายผลการวิจัย

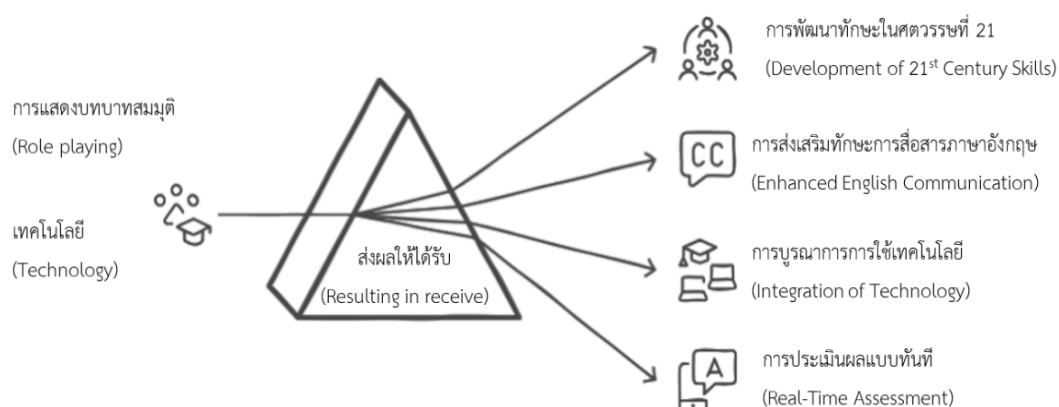
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาพรวมระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.48 จากคะแนนเต็ม 3499 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.48 (E1)

และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.90 จากคะแนนเต็ม 843 คิดเป็นร้อยละ 73.00 (E2) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้ออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับ จิรา รัตน์ ประยูรวงศ์ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง Digital Learning การเรียนรู้ภาษาอังกฤษบนโลกดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษช่วยสร้างความสนุก กระตุ้นแรงจูงใจของนักเรียน และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.65 คะแนน และ 21.90 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยการใช้เทคโนโลยี คือ เว็บไซต์ Sensay สามารถแสดงผลคะแนนจากการฝึกออกเสียงได้ทันที และนักเรียนสามารถฝึกออกเสียงผ่านเว็บไซต์ Sensay ได้ไม่จำกัดจำนวนครั้งจนกว่านักเรียนจะผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้นักเรียนได้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงโดยสามารถนำมาปรับใช้ในการออกเสียงได้ทันที นอกจากนี้ยังสามารถประเมินผลด้านการออกเสียงอย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ Baothongchan et al. (2023) พบว่า การใช้บทบาทสมมติในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาในระดับสูง ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ผลการศึกษความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนการสอนตอบโจทย์นักเรียนในยุคดิจิทัลโดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีการให้คะแนนแบบเรียลไทม์ด้วยแพลตฟอร์ม Sensay และการได้แสดงบทบาทสมมติร่วมกันกับกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธนาภัสสร สนิธิรักษ์ และคณะ (2566) พบว่า โดยภาพรวมนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ดังนั้น สรุปได้ว่า การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมตินั้น สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

รูปภาพที่ 3 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

สรุป

สรุปในภาพรวมของบทความ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับบทบาทสมมติช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะในด้านการออกเสียง การใช้โครงสร้างประโยค ท่าทางประกอบการพูด และการสื่อสารในสถานการณ์ที่ได้รับการส่งเสริมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และอนาคต อาทิเช่น การพัฒนาต่อยอดเพื่อการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการศึกษาต่อที่สูงขึ้นในระดับสูง หรือด้านการสื่อสารที่ถูกต้องและเข้าใจเมื่อเจอสถานการณ์ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ครูผู้สอนควรใช้การสอนและฝึกฝนเพิ่มเติมนอกเวลาร่วมกับนักเรียน ก่อนการทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 ควรสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นที่นักเรียนต้องการเรียน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่มในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อหาแนวทางพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ควรศึกษาวิธีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีหรือรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับนักเรียนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิรารัตน์ ประยูรวงษ์. (2562). Digital Learning การเรียนรู้ภาษาอังกฤษบนโลกดิจิทัลในศตวรรษที่ 21. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 13(1), 210-223.
- ธนาภัสสร สนิธิรักษ์, สิทธิศักดิ์ พรหมสิทธิ์, กันต์ภูษิต วิโรจจะ, วันวิสาข์ เชื้อขวด และ ณัฐวุฒิ เชื้อขวด. (2566). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอลานสัก สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอุทัยธานี. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(2), 220-222.
- บงกชกร มาศธนันต์ และ ทารงลักษณ์ เอื้อนครินทร์. (2566). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(7), 236-252.
- ปาจริย สินประเสริฐ. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อความสามารถ ในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 14(2), 17-22.
- ปรียาภัทร ทองจำนงค์ และ สุนีตา ไขจิตชัยวัฒน์. (2567). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 22(1), 173-185.

- พรเทพ เจริญนท. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษปุ่น โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีสิริเกศ. *วารสารปุ่นศึกษา*, 37(1), 61-62.
- พระมหาสมิคร มหาวีโร. (2559). ความสำคัญของภาษาอังกฤษในประชาคมอาเซียน. ความสำคัญของภาษาอังกฤษในประชาคมอาเซียน. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 7(1), 170-180.
- พิชิตชัย เทียงท่า. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชั่นที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(4), 88-97.
- ภทรกมล นันตะนะ และ บุญชม ศรีสะอาด. (2566). การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 17(2), 35-47.
- ภัททิรา เดชฤกษ์ปาน และ ชนสิทธิ์ ลิทธิ์สูงเนิน. (2567). รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 9(8), 1462-1479.
- วรัญญา โอภาสี, อาริรักษ์ ศรีวรพงศ์ และ พิชชากร จันท. (2563). การพัฒนาทักษะการฟัง พูดด้วยตนเองผ่าน VRChat สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 14(3), 17-28.
- วิลดา ศรีทองกุล. (2562). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ โดยใช้แอปพลิเคชัน Echo English. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 2(3), 23-42.
- ศศิกันต์ โคตรนาถ และ อโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง. (2564). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 15(1), 82-91.
- ศรสวรรค์ ทูลธรรม และ ดุจดือน ไชยพิชิต. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารสถาบันวิจัยพัฒนธรรม*, 7(2), 125-133.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เอษณ ยามาลี. (2561). ความท้าทายของการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลในบริบทการเรียนการสอนของไทย. *วารสารราชพฤกษ์*, 16(3), 19-29.
- Bachman, L. F., & Palmer, A. S. (1996). *Language Testing in Practice: Designing and Developing Useful Language Tests*. Oxford: Oxford University Press.
- Baonthongchan, W., Na Nongkhai, S., & Phoodokmai, B. (2023). Applying Role-Play as an Active Learning Activity to Stimulate English Speaking of Undergraduate Students. *Journal of Teaching English*, 4(2), 32-45.
- British Council. (n.d.). *Learn English - British Council*. Retrieved from <https://learnenglish.britishcouncil.org/>
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Educational Testing Service. (2022). *TOEFL iBT Test and Score Data Summary 2022*. Retrieved from ets: <https://www.ets.org/pdfs/toefl/toefl-ibt-test-score-data-summary-2022.pdf>
- EF Education First. (2023). *EF English Proficiency Index*. Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi/>

Kuder, G. F., & Richardson, M. W. (1937). The Theory of the Estimation of Test Reliability. *Psychometrika*, 2(3), 151–160.

Likert, R. (1932). A Technique for the Measurement of Attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 1-55.

Luoma, S. (2004). *Assessing Speaking*. Cambridge: Cambridge University Press.

Sensay. (n.d.). *What is Sensay?* Retrieved from <https://www.oksensay.com/what-is-sensay/>

Vygotsky, L. S. (1962). *Thought and Language*. Massachusetts: MIT Press.